

4549 2den Beh. af Forst. t. Bestutn. om Redf. af en Kommission i Genh. t. Grundl. § 46. 4550

Regjeringens Permanents og Rigsdagens Periodicitet af den bestemte Grund, at, medens der altid maa være en Regjering i Landet, kræves der ganske naturligen Afbrydelse med Hensyn til den lovgivende Forsamlings Tilstedeværelse, en Hviletid mellem dens Samlinger. Det er vor som alle andre konstitutionelle Monarkiers naturlige Regel, at Rigsdagen ikke er permanent, at der er en Rigsdagstid, og at Rigsdagens Virksomhed derpaa ophører, indtil den atter træder sammen igjen; der er Bestemmelser for, hvor regelmæssigt den skal træde sammen, men det er ærerkjendt, at den ikke skal være permanent. Det er altsaa den engelske Opfattelse, at Undersøgelseskommissioners Myndighed ophører med Parlamentssamlingen, og Regjeringen kan ikke se rettere; end at denne hele historisk-statsretlige Opfattelse har sin afgjørende Betydning ogsaa for os, fordi den paa det Nøieste stemmer med Sagens Natur. Da Grundloven ikke indeholder nogen Gjemmel for det Modsatte, kan jeg ikke se rettere, end at de Kommissioner, der omhandles i Grundlovens § 46, ere Udvalg — der kan jo vel at mærke heller ikke sættes andre Medlemmer ind i Kommissionen, end Thingets egne — det er Udvalg, udrustede med en særegen Myndighed, og de kunne altsaa ikke udøve denne Myndighed, naar Rigsdagen er sluttet. Det blev under Forhandlingerne paa den grundlovgivende Rigsforsamling fremhævet, at den skarpt begrænsede Myndigheds Udøvelse maatte i mange Tilfælde vilde være vanskelig, medmindre der blev givet en nærmere Lovbestemmelse derom. Den Bet kan man vistnok slaa ind paa, men jeg kan ikke ganske erkjende, at det skulde være i og for sig saa afgjort, at Forholdet ikke ogsaa meget vel kunde udjevnes ad den praktiske Bet ved Smøbekommen, ved en forstandig Opfattelse af Forholdet fra begge Sider. Det er efter min Mening tidsnok at tænke paa en Lov i saa Henseende, dersom der virkelig skulde vise sig Vanskeligheder, som ikke i god Forstaaelse kunde overvindes. Jeg vil imidlertid

ikke nærmere indlade mig paa den forskjellige Spørgsmaal, der kunne opstaa, men da jeg udtrykkelig blev spurgt om min Opfattelse med Hensyn til et enkelt Hovedpunkt, og da jeg i flere Aar har vedkjendt mig den Anskuelse, som nu ogsaa er billiget af Regjeringen, og det altsaa vilde være besynderligt, om vi vilde tilbageholde denne vor Mening, har jeg, efter den Anledning, der er givet mig, ikke kunnet Andet end forklare mig om dette Hovedsynspunkt, saaledes som jeg har gjort.

Frolund: Jeg forlangte Ordet, førend den ærede Justitsminister udtalte sig, og der var Noget af det, som laa mig paa Sinde, hvorover han nu har udtalt sig. Der er nemlig noget uklart ved hele dette Forslag, som jeg nok ønskede at faa nærmere Belysning om, før vi gaa til Afstemning. Hvad nu det angaar, som blev nævnt af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgtreds (Winther), under hvilke Betingelser Kommissionen skal virke, osv., hvilket ogsaa strejfer ind paa det Spørgsmaal, om den kan sidde, naar Rigsdagen ikke er samlet, da er det min Overbevisning, at en Debat herom ikke vil kunne give det alermindste Udbytte, fordi dette Forhold maa klare sig af sig selv, eller ialfald maa ordnes ved en Lov; men det kunde dog være af Interesse, idetmindste for mig, at høre, hvorledes de ærede Forslagsstillere have tænkt sig, at Kommissionen skulde virke, om den skulde kunne virke, medens Rigsdagen var samlet og tillige udenfor denne Tid. Det kunde vistnok for adskillige Medlemmer være af ikke ganske ringe Betydning at høre, hvorledes Forslagsstillerne have tænkt sig dette Forhold, om de have tænkt sig Kommissionens Virksomhed indskrænket til den Tid, hvort Rigsdagen er samlet, eller at den ogsaa kunde virke udenfor den Tid. Jeg tror, at Spørgsmaalet vilde faa en noget anden Karakter, dersom enten den ene eller den anden Anskuelse her gjorde sig gjældende gennem et Flertal. Dernæst forekommer det mig ogsaa, at den Bet, som man